

**Ημερίδα ΟΙΚΟΛΟΓΩΝ ΠΡΑΣΙΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΕΡΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΒΙΟΤΟΠΟΥΣ**

**Παρασκευή 17 Δεκεμβρίου 2010
Πύργος Παιδαγωγικής Σχολής ΑΠΘ, 10^{ος} όροφος**

Αστική βιοποικιλότητα και Ευρωπαϊκή Ένωση

Μιχάλης Τρεμόπουλος

Ευρωβουλευτής (Οικολόγοι Πράσινοι, The Greens/EFA)

Το 2010 έχει ανακηρυχτεί από τον ΟΗΕ ως Διεθνές Έτος Βιοποικιλότητας, καθώς πρέπει να βρεθούν άμεσα λύσεις για να μειωθεί η ακατάσχετη απώλεια βιοποικιλότητας εξαιτίας ανθρώπινων δραστηριοτήτων. Οι ρυθμοί εξαφάνισης υπολογίζονται ότι είναι σήμερα 100 – 1000 φορές μεγαλύτεροι από τους φυσιολογικούς ρυθμούς εξαφάνισης με βάση τη φυσική επιλογή. Κύριες αιτίες η υπερεκμετάλλευση πόρων, η καταστροφή και αλλοίωση οικοσυστημάτων, η εισαγωγή ξενικών ειδών.

Η απώλεια της βιοποικιλότητας, είναι αντίστοιχης βαρύτητας με την κλιματική αλλαγή σε ό,τι αφορά στις απειλές για τις ανθρώπινες κοινωνίες. Στα πλαίσια της Συνθήκης για τη Βιολογική Ποικιλότητα οι παγκόσμιοι ηγέτες που συμμετείχαν στη Διάσκεψη Κορυφής για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ το 2002, δεσμεύτηκαν να «μειώσουν σημαντικά την απώλεια βιοποικιλότητας έως το 2010». Κι όμως, ο αριθμός και η ποικιλία των ειδών που περιλαμβάνονται στους καταλόγους απειλούμενων ειδών συνεχίζει να αυξάνεται. Η ΕΕ καλείται πλέον να αναθεωρήσει τους στόχους της και να αξιολογήσει γιατί δεν πέτυχε το στόχο που είχε θέσει το 2002 για ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας μέχρι το 2010.

Η μεγάλη ανάπτυξη της Ευρώπης σημαίνει ότι υπάρχουν πλέον ελάχιστες περιοχές «παρθένας» φύσης. Η δημιουργία πάρκων και δρυμών μπορεί να προστατεύσει σημαντικό μέρος της βιοποικιλότητάς μας, αλλά θα πρέπει να συμπληρώνεται από υποστήριξη της βιοποικιλότητας στο ευρύτερο περιβάλλον εκτός των προστατευμένων περιοχών. Το πρόγραμμα Natura 2000, το οποίο εντοπίζει περιοχές όπου η διατήρηση της φύσης μπορεί να συνδυαστεί με ήπιες ανθρώπινες δραστηριότητες, είναι βέβαια ο θεμέλιος λίθος της πολιτικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα. Ωστόσο, δεν αποτελεί και δεν πρέπει να αποτελεί τη μοναδική ευρωπαϊκή πολιτική για τη βιοποικιλότητα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από τα μέσα περίπου της δεκαετίας του '90, δραστηριοποιείται συστηματικά με τις πόλεις, ενώ τότε ξεκινά και το πρώτο ολοκληρωμένο και διατομεακό Κοινοτικό πρόγραμμα για τα προβλήματα των πόλεων, το γνωστό URBAN. Με βάση τα συμπεράσματα των διαφόρων αστικών πιλοτικών προγραμμάτων καθώς και την Έκθεση «Αειφόρες πόλεις της Ευρώπης» (1996), η Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθετεί το 1998, το «Κοινοτικό Πλαίσιο Δράσης για βιώσιμη αστική ανάπτυξη».

Το Πλαίσιο δίνει κατευθύνσεις στα παρακάτω θέματα:

- Διαχείριση των φυσικών πόρων: θα πρέπει να επιδιωχθεί η ελαχιστοποίηση στην κατανάλωση ιδίως των μη ανανεώσιμων φυσικών πόρων, στην παραγωγή αποβλήτων και στη ρύπανση καθώς και η αύξηση του φυσικού χώρου και της βιοποικιλότητας στις πόλεις.
- Η αστική πολιτιστική κληρονομιά σε σχέση με τις δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου των κατοίκων και τον αστικό τουρισμό: επισημαίνεται ότι η πολιτιστική κληρονομιά μιας πόλης δεν βρίσκεται μόνο στο ιστορικό κέντρο αλλά και στους νεώτερους πυρήνες και στην ενδοχώρα. Ο πολεοδομικός σχεδιασμός θα πρέπει να προστατεύει την πολιτιστική ταυτότητα της πόλης στην ολότητά της (παλιό κέντρο, νεώτερη αρχιτεκτονική, στοιχεία ενδοχώρας) και να είναι μακροπρόθεσμος.

- Οικονομική ευημερία και κοινωνική συνοχή στα μικρά και μεγάλα αστικά κέντρα: η επιχειρηματικότητα που θα υποστηριχθεί θα πρέπει να είναι πιο φιλική με το περιβάλλον και ενεργειακά αποτελεσματική.

- Αστικές μεταφορές: ο σχεδιασμός των μεταφορών θα πρέπει να συνδυάζεται με τον πολεοδομικό σχεδιασμό, θα πρέπει να προωθείται η χρήση δημόσιων μέσων μεταφοράς αντί των ΙΧ καθώς και η χρήση του ποδηλάτου και της πεζοπορίας.

- Σχεδιασμός χρήσεων γης, Αναπλάσεις: θα πρέπει να υιοθετούνται μορφές ολοκληρωμένου και μακροπρόθεσμου σχεδιασμού των πόλεων όπως τα ρυθμιστικά σχέδια, στα πλαίσιά τους να προωθούνται αναπλάσεις υποβαθμισμένων περιοχών, να ενθαρρύνονται οι μικτές χρήσεις αντί του διαχωρισμού σε άκαμπτες ζώνες, ο δε σχεδιασμός της οικιστικής ανάπτυξης να βασίζεται στη φέρουσα ικανότητα του περιβάλλοντος.

- Συντονισμός της διακυβέρνησης των αστικών περιοχών, παραγωγή στατιστικών στοιχείων για τις συνθήκες ζωής στα αστικά κέντρα, ευαισθητοποίηση των πολιτών, δικτύωση και ανταλλαγή εμπειριών μεταξύ των πόλεων.

Πιο πρόσφατα, κομβικά σημεία της Ευρωπαϊκής πολιτικής για τις πόλεις αποτέλεσαν:

- Η θεματική στρατηγική για το Αστικό Περιβάλλον (2006) και
- Η Χάρτα της Λειψίας για τις Βιώσιμες Ευρωπαϊκές Πόλεις (2007)

Οι **κατευθύνσεις** των 2 παραπάνω κειμένων συνοψίζονται στα εξής:

- Ολοκληρωμένες πολιτικές και προγράμματα αστικής ανάπτυξης
- Αρχή της συμπαγούς πόλης, αποτροπή της άτακτης αστικής διάχυσης
- Στροφή του πολεοδομικού σχεδιασμού προς το εσωτερικό της πόλης, με σκοπό την αναβάθμισή της από άποψη: πολεοδομικού ιστού, συγκρούσεων χρήσεων γης, υποβάθμισης δημόσιου χώρου, παλαιώσης κτιριακού αποθέματος, εγκλωβισμού χαμηλοεισοδηματικών στρωμάτων ή μειονοτήτων σε συγκεκριμένες γειτονίες, αναγκών στεγαστικής αποκατάστασης ορισμένων ομάδων πληθυσμού κλπ

- Προστασία αστικής βιοποικιλότητας, ελάττωση της στεγανοποίησης του εδάφους

Στο Σχέδιο Δράσης της για τη διαφύλαξη της βιοποικιλότητας το 2006, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όριζε τέσσερα βασικά **μέτρα** για την επίτευξη των στόχων της:

- Την εξεύρεση επαρκούς χρηματοδότησης για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, με τη χρήση των Κοινοτικών εργαλείων που προβλέπονται για την περίοδο 2007-2013.

- Την ενίσχυση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ΕΕ για σχετικά θέματα, συγκεκριμένα μέσω της βελτίωσης της συνεργασίας και του συντονισμού σε Ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και με το να λαμβάνεται υπόψη το περιβαλλοντικό κόστος σε κάθε λήψη αποφάσεων.

- Τη θέσπιση συνεργασιών ανάμεσα στις κυβερνήσεις και τον ιδιωτικό, χρηματοοικονομικό και εκπαιδευτικό τομέα.

- Την αφύπνιση, συμμετοχή και εκπαίδευση της κοινής γνώμης για τα θέματα αυτά.

Δεδομένου ότι είναι αδύνατο να μετρηθούν όλες οι πτυχές της βιοποικιλότητας, διαμορφώθηκαν πανευρωπαϊκοί «δείκτες» βιοποικιλότητας. Οι δείκτες αυτοί συνιστούν ένα γρήγορο και εύχρηστο μέσο προβολής των σημαντικών μηνυμάτων και παρουσίασης των γενικότερων τάσεων της κατάστασης της βιοποικιλότητας στην Ευρώπη.

Επίσης, οι σχετικοί με τη βιοποικιλότητα δείκτες αποτελούν βασική πτυχή της χάραξης πολιτικής, δεδομένου ότι πρόκειται για έναν πολύτιμο μηχανισμό ανάδρασης που επιτρέπει τη μέτρηση της αποτελεσματικότητας των πολιτικών και δράσεων της ΕΕ σε σχέση με το προσδοκώμενο αποτέλεσμα.

Από τις τελευταίες εκτιμήσεις με βάση τους δείκτες προκύπτει ότι, ενώ έχει επιτευχθεί κάποια πρόοδος (π.χ. το δίκτυο Natura 2000, το οποίο εκτείνεται στο σύνολο των 27 χωρών της ΕΕ, διπλασιάστηκε σε μέγεθος τα τελευταία δέκα έτη και τώρα περιλαμβάνει πάνω από 26.000 περιοχές και καλύπτει το 18% περίπου της γης και θάλασσας της ΕΕ), η κατάσταση της βιοποικιλότητας στην Ευρώπη εξακολουθεί να εμπνέει σοβαρές ανησυχίες.

Για παράδειγμα, μολονότι τα μειούμενα επίπεδα ορισμένων κοινών εκτρεφόμενων πτηνών φαίνεται να σταθεροποιήθηκαν γύρω στα μέσα της δεκαετίας του 1990, οι πεταλούδες των λειμώνων της Ευρώπης συνεχίζουν να φθίνουν με δραματικούς ρυθμούς (σχεδόν 70%) και να μην δείχνουν σημάδια σταθεροποίησης. Ποσοστό μέχρι 25% των ευρωπαϊκών ζωικών ειδών, συμπεριλαμβανομένων των θηλαστικών, των αμφιβίων, των ερπετών, των πτηνών και των πεταλούδων αντιμετωπίζουν, επίσης, τον κίνδυνο εξαφάνισης. Φθίνουν επίσης και ορισμένες πλούσιες από πλευράς βιοποικιλότητας - περιοχές, όπως είναι οι λειμώνες και οι υγρότοποι. Αντίθετα, τεχνητές περιοχές (π.χ. βιομηχανικές ζώνες, οικισμοί, υποδομές μεταφορών...) αυξήθηκαν κατά 8% περίπου από το 1990 μέχρι σήμερα (καλύπτοντας άνω των 12.500 km²).

Τέτοιου είδους σημαντικές αλλαγές στις χρήσεις γης όχι μόνο οδηγούν στην απώλεια ενδιαιτημάτων (οικοτόπων) και στην υποβάθμισή τους, αλλά προκαλούν επίσης σοβαρό κατακερματισμό των υφιστάμενων ενδιαιτημάτων ο οποίος μπορεί να επηρεάσει σοβαρά την ικανότητά τους να εξακολουθήσουν να παρέχουν πολύτιμα οικοσυστημικά αγαθά και υπηρεσίες.

Το γεγονός αυτό ώθησε τους υπεύθυνους για τη λήψη αποφάσεων να χαράξουν μια νέα στρατηγική για τη βιοποικιλότητα στην ΕΕ για το μετά το 2010 διάστημα και να καθορίσουν στόχο για το 2020, συνεκτιμώντας την ανάδραση από τους δείκτες βιοποικιλότητας. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η ΕΕ καθόρισε μια νέα αφετηρία για τη βιοποικιλότητα για το έτος 2010. Η αφετηρία αυτή είναι η πρώτη του είδους της για την ΕΕ και ορίζει ένα σαφές σημείο αναφοράς όσον αφορά την αξιολόγηση των μελλοντικών αλλαγών της βιοποικιλότητας, π.χ. ως αποτέλεσμα των ενωσιακών πολιτικών και δράσεων.

Για το σκοπό αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέδωσε πρόσφατα Ανακοίνωση με τίτλο "Επιλογές για ένα Ευρωπαϊκό όραμα και στόχο για τη Βιοποικιλότητα πέρα από το 2010" ^[1] αναγνωρίζοντας ότι δεν έχει επιτευχθεί ο στόχος του 2001. Το νέο αυτό κείμενο θέτει την ανάγκη για ένα όραμα για τη Βιοποικιλότητα μέχρι το 2050 και να προτείνει πιθανούς στόχους για το 2020. Η Επιτροπή επίσης δεσμεύεται να παρουσιάσει μια Ευρωπαϊκή Στρατηγική για τη Βιοποικιλότητα μέχρι το τέλος του 2010.

Στο **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** ψηφίσαμε αντίστοιχα δύο κείμενα προς αυτή τη κατεύθυνση:

Ψήφισμα της 21ης Σεπτεμβρίου 2010 σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ με σκοπό τη διατήρηση της βιοποικιλότητας (2009/2108(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

1. εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για τον ταχύτατο ρυθμό της απώλειας βιοποικιλότητας που προκαλείται από τον άνθρωπο, διότι εάν η απώλεια αυτή συνεχισθεί με τον ίδιο ρυθμό όπως στις τελευταίες δεκαετίες, θα οδηγήσει έως το 2050 σε ένα φυσικό περιβάλλον που θα έχει υποστεί σοβαρή υποβάθμιση και αναντίστροπες βλάβες, και υπογραμμίζει ότι τα λειτουργικά οικοσυστήματα αποτελούν προϋπόθεση για την ύπαρξή μας·

2. υπογραμμίζει το γεγονός ότι η βιοποικιλότητα αποτελεί τον σπουδαιότερο δείκτη μιας καλής περιβαλλοντικής κατάστασης·

3. γνωρίζει ότι η αποτυχία να σταματήσει η απώλεια βιοποικιλότητας είναι απαράδεκτη όχι μόνο από ηθική αλλά και από οικολογική και οικονομική άποψη, εφόσον αποστερεί από τις μελλοντικές γενεές τις οικοσυστημικές υπηρεσίες και τις πτυχές ευημερίας μιας πλούσιας φυσικής βιοποικιλότητας· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη διακυβέρνηση στον τομέα της βιοποικιλότητας και τη συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις τόσο στις εσωτερικές όσο και στις εξωτερικές σχέσεις·

4. γνωρίζει επίσης ότι η επιτυχής αντιμετώπιση της τριπλής κρίσης στους τομείς της ασφάλειας των τροφίμων, της απώλειας της βιοποικιλότητας και της κλιματικής αλλαγής, απαιτεί συνεκτική προσέγγιση και μια μελλοντική στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα που θα είναι πλήρως ενσωματωμένη με τις στρατηγικές για την καταπολέμηση της φτώχειας και της πείνας,

¹ http://ec.europa.eu/environment/nature/biodiversity/policy/pdf/communication_2010_0004.pdf

καθώς και για τον μετριασμό των επιπτώσεων της αλλαγής του κλίματος και της προσαρμογής σε αυτήν·

5. αναγνωρίζει ότι οι ΜΚΟ μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην προστασία της βιοποικιλότητας, συμβάλλοντας στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, ως επιτόπου παράγοντες, και αυξάνοντας την ευαισθητοποίηση του κοινού για το θέμα·

6. υπογραμμίζει ότι σύμφωνα με διεξαγόμενες μελέτες , όπως η μελέτη ΤΕΕΒ, η απώλεια ευημερίας που προέρχεται από την απώλεια βιοποικιλότητας κοστολογείται επί του παρόντος σε 50 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως (μόλις κάτω από το 1 % του ΑΕΠ), και θα αυξηθεί σε 14 τρισεκατομμύρια ευρώ ή 7 % του κατ' εκτίμηση ΑΕΠ ετησίως το έτος 2050·

7. συμφωνεί, ωστόσο, με τη μελέτη ΤΕΕΒ ότι η μέτρηση της οικονομικής αξίας της βιοποικιλότητας αντιμετωπίζει μεθοδολογικούς περιορισμούς και ότι τούτο δεν πρέπει να επισκιάζει τις δεοντολογικές και διαγενεαλογικές πτυχές της διατήρησης της βιοποικιλότητας·

8. ανησυχεί βαθύτατα για το γεγονός ότι η διεθνής πολιτική ατζέντα δεν προσδίδει στην ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας τον χαρακτήρα κατεπείγοντος·

9. εκφράζει τη βαθιά λύπη του διότι δεν έχει εκπληρωθεί ο στόχος της ΕΕ για ανακοπή της απώλειας βιοποικιλότητας έως το 2010, όπως συμφωνήθηκε στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη στο Γκέτεμποργκ το 2001, και συμμερίζεται τις ανησυχίες που έχουν εκφράσει πολλοί αναφέροντες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο·

10. χαιρετίζει την ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο: "Επιλογές όσον αφορά το όραμα και τον στόχο της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα μετά το 2010"·

11. χαιρετίζει περαιτέρω τα συμπεράσματα για τη βιοποικιλότητα του Συμβουλίου Περιβάλλοντος, της 15ης Μαρτίου 2010, συμπεριλαμβανομένου του νέου πρωταρχικού στόχου ανάσχεσης της απώλειας βιοποικιλότητας και της υποβάθμισης των οικοσυστημικών υπηρεσιών στην ΕΕ έως το 2020, καθώς και της αποκατάστασής τους στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με την επιφύλαξη των φυσικών μεταβολών της βιοποικιλότητας, καθώς και τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης-26ης Μαρτίου 2010 που επιβεβαιώνουν ότι είναι επείγουσα ανάγκη να αναστραφούν οι συνεχιζόμενες τάσεις απώλειας της βιοποικιλότητας και υποβάθμισης των οικοσυστημάτων·

12. πιστεύει ότι η ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας αποτελεί τον απόλυτο ελάχιστο στόχο που πρέπει να επιτευχθεί έως το 2020·

13. επισημαίνει τις πολύτιμες πρωτοβουλίες που αποσκοπούν στην αποκατάσταση της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών που ήδη υλοποιούνται και πιστεύει ότι τέτοιες δραστηριότητες αποκατάστασης πρέπει να αποτελέσουν επίσης μέρος του πρωταρχικού στόχου για το 2020·

14. θεωρεί ότι, σε περιπτώσεις που δεν υπάρχουν δεδομένα, απαιτείται ενδελεχής αξιολόγηση των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων·

15. δεδομένου του παγκόσμιου χαρακτήρα της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημικών υπηρεσιών και του κρίσιμου ρόλου τους για τους παγκόσμιους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης, της μείωσης της φτώχειας και της πείνας και της βελτίωσης της υγείας και της ευημερίας του ανθρώπου, είναι πεπεισμένο ότι η μελλοντική στρατηγική της ΕΕ πρέπει επίσης να αυξήσει τις διεθνείς προσπάθειες της ΕΕ για την αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας, καθώς μελέτες, όπως η μελέτη ΤΕΕΒ, έχουν παράσχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι η εν λόγω προσπάθεια είναι αποδοτική από άποψη κόστους και εφικτή, και, με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να συμβάλει αποτελεσματικότερα στην επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετηρίδας έως το 2015·

16. υπογραμμίζει περαιτέρω ότι, ως μέρος της πολιτικής που αποσκοπεί στην προστασία και τη βελτίωση της βιοποικιλότητας, είναι αναγκαία μια κοινή πολιτική της ΕΕ για την αντιμετώπιση του προβλήματος των χωροκατακτητικών ξένων ειδών και επισημαίνει την ιδιαίτερα στενή σχέση μεταξύ διαδρόμων μεταφορών και της μαζικής εισροής χωροκατακτητικών ξένων ειδών·

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 7ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με τους στρατηγικούς στόχους της ΕΕ ενόψει της 10ης Συνόδου της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών στη Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλότητα (ΣΒΠ), που θα συνέλθει στη Nagoya (Ιαπωνία) από τις 18 έως τις 29 Οκτωβρίου 2010

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ,

.....

1. εκφράζει τη βαθύτατη ανησυχία του για το γεγονός ότι ακόμη δεν έχει επιτευχθεί ο παγκόσμιος στόχος της βιολογικής ποικιλότητας για το 2010 που αφορά τη σημαντική μείωση του ρυθμού απώλειας βιολογικής ποικιλότητας, ούτε ο στόχος της ΕΕ για ανάσχεση της απώλειας βιολογικής ποικιλότητας·

2. ανησυχεί βαθύτατα για την απουσία συνειδητοποίησης του επείγοντος χαρακτήρα της ανάσχεσης της απώλειας βιολογικής ποικιλότητας στη διεθνή πολιτική ατζέντα·

3. είναι θορυβημένο από τη σταθερή αύξηση της παράνομης χρήσης γενετικών πόρων και την εκτεταμένη βιολογική πειρατεία που συμβαίνει σε παγκόσμια κλίμακα·

4. επισημαίνει ότι με τη διάθεση επαρκών πόρων και την επίδειξη πολιτικής βούλησης, υπάρχουν τα μέσα για την σε ευρύτερη κλίμακα μείωση της απώλειας βιολογικής ποικιλότητας· είναι πεπεισμένο ότι υπάρχουν πολλές συνεργίες στην προστασία του κλίματος, την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της Χιλιετίας και την ανάσχεση της απώλειας βιολογικής ποικιλότητας·

5. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διαδραματίσουν ηγετικό ρόλο στη ΔΣΜ10 προκειμένου να πείσουν όλα τα συμβαλλόμενα μέρη ότι επείγει η ανάληψη δράσης· καλεί κατά συνέπεια την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δημοσιοποιήσουν τις θέσεις τους όσο το δυνατό νωρίτερα πριν από τη ΔΣΜ10·

6. ζητεί επιμόνως από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη, προκειμένου να μπορέσουν να αναλάβουν τέτοιο ηγετικό ρόλο, να έχουν ενιαία στάση και να βελτιώσουν την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα της εσωτερικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων ούτως ώστε να είναι σε θέση να καταλήξουν σύντομα σε μια εσωτερική θέση της ΕΕ στη ΔΣΜ10 και να διαθέσουν περισσότερους πόρους και χρόνο στις διπλωματικές προσπάθειές τους έναντι τρίτων χωρών·

.....

Γενική αποστολή μέχρι το 2020 και όραμα για το 2050

12. καλεί μετ' επιτάσεως την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίξουν μια φιλόδοξη συνολική αποστολή της ΣΒΠ για το 2020: ανάσχεση της απώλειας βιολογικής ποικιλότητας και δίκαιος επιμερισμός της αξίας και των ωφελειών των υπηρεσιών στον τομέα της βιολογικής ποικιλότητας και των οικοσυστημάτων· παροτρύνει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δεσμευθούν σε ένα όραμα για το 2050 που θα εξασφαλίζει την προστασία, την αξιοποίηση και την αποκατάσταση των οικοσυστημάτων·

Στρατηγικοί στόχοι και πρωταρχικοί σκοποί για το 2020

13. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίξουν την επίτευξη μετρήσιμων, φιλόδοξων, ρεαλιστικών και χρονικά καθορισμένων επί μέρους στόχων, ώστε ειδικότερα να εξασφαλίσουν ότι μέχρι το 2020:

- όλοι θα έχουν επίγνωση για την αξία της βιολογικής ποικιλότητας και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την προστασία της,
- οι αξίες της βιολογικής ποικιλότητας και οι ευκαιρίες που απορρέουν από τη διατήρηση και την αειφόρο χρήση της θα ενσωματωθούν στους εθνικούς λογαριασμούς και την ανάπτυξη καθώς και στις πολιτικές για τις στρατηγικές για τη μείωση της φτώχειας,
- θα καταργηθούν οι επιδοτήσεις που πλήττουν τη βιολογική ποικιλότητα,
- τα συμβαλλόμενα μέρη θα διατυπώσουν και θα εφαρμόσουν σχέδια για αύξηση της αποδοτικότητας των πόρων, τη μείωση των αποβλήτων και τη διατήρηση της χρήσης των πόρων εντός οικολογικών ορίων,
- θα έχει επιτευχθεί μηδενική καθαρή αποδάσωση και θα έχει ανακοπεί η υποβάθμιση των φυσικών οικοτόπων, οι δε αναπτυσσόμενες χώρες θα επικουρούνται ώστε να διαχειρίζονται τα δάση τους κατά αειφόρο τρόπο,
- θα ανακοπεί η πίεση που ασκείται στα θαλάσσια οικοσυστήματα λόγω της υπερεαλίευσης και τις καταστροφικές αλιευτικές πρακτικές,
- θα ανακοπεί η εισαγωγή και εγκατάσταση χωροκατακτητικών ειδών,
- θα προστατεύεται τουλάχιστον το 20% της επιφάνειας του εδάφους, των γλυκών υδάτων και των θαλάσσιων περιοχών,

- θα έχει ενισχυθεί η συνεισφορά της βιολογικής ποικιλότητας και των χερσαίων, λιμνένων και ποτάμιων και παράκτιων οικοσυστημάτων στην κατακράτηση και απορρόφηση αερίων του θερμοκηπίου,
- θα αποτραπεί ο αφανισμός γνωστών επταπειλούμενων ειδών,
- θα αποκατασταθεί το 15 % των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων,
- θα μοιράζονται τα οφέλη που απορρέουν από τη χρήση των γενετικών πόρων και θα έχει αρχίσει να λειτουργεί ένα ταμείο πρόσβασης και επιμερισμού των ωφελειών,
- θα υλοποιείται ο συμμετοχικός σχεδιασμός, η διαχείριση των γνώσεων και η οικοδόμηση ικανοτήτων και θα υπάρχουν συστήματα για την προστασία των παραδοσιακών γνώσεων, των πρακτικών των αυτοχθόνων λαών και της εθιμικής αιφόρου χρήσης της βιολογικής ποικιλότητας,
- θα αυξηθεί η ικανότητα (ανθρώπινοι πόροι και χρηματοδότηση) για την υλοποίηση της Σύμβασης,
- θα έχει ανακοπεί η απώλεια βιολογικής ποικιλότητας των καλλιεργούμενων φυτών και των εκτρεφόμενων ζώων στα γεωργικά οικοσυστήματα και των άγριων συγγενών τους.

Οι **πόλεις** είναι οικοσυστήματα. Καταναλώνουν, μεταμορφώνουν και απελευθερώνουν υλικά και ενέργεια. Αναπτύσσονται και προσαρμόζονται. Αλληλεπιδρούν με τους ανθρώπους και με άλλα οικοσυστήματα. Συνεπώς, πρέπει να διαχειρίζονται και να προστατεύονται όπως κάθε άλλος τύπος οικοσυστήματος.

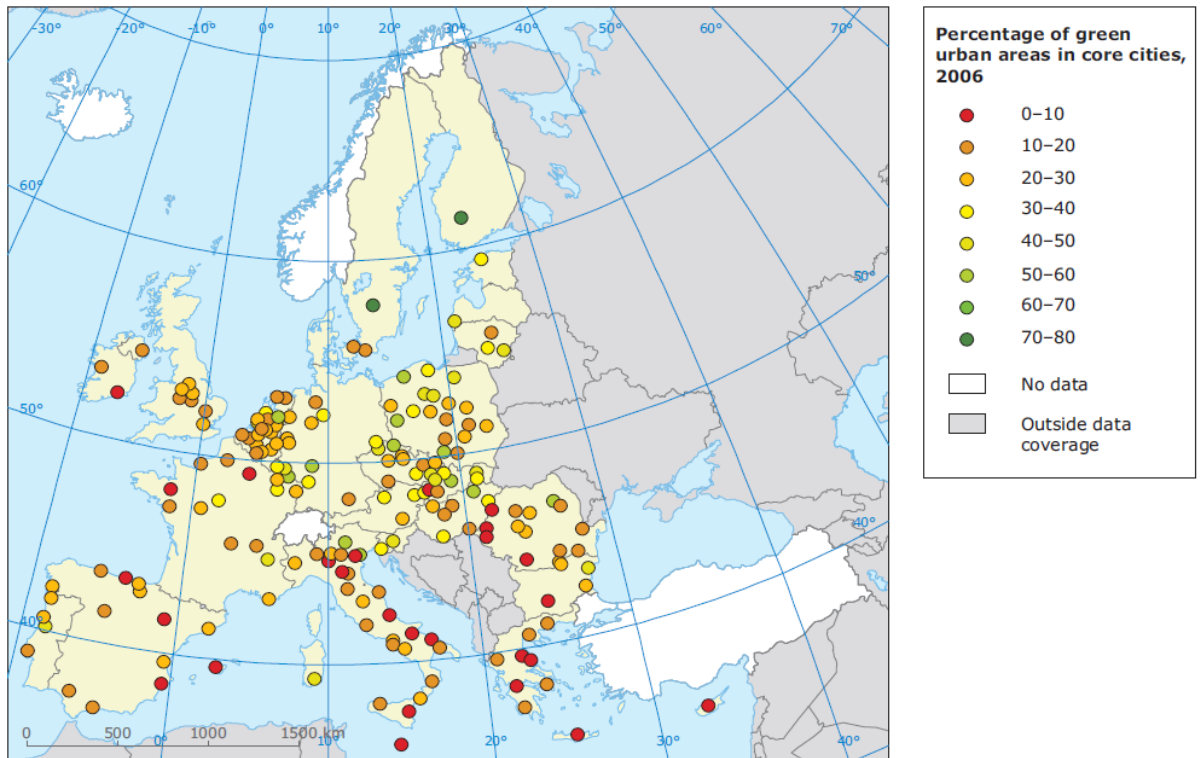
Με την επανεξέταση του αστικού σχεδιασμού, της αρχιτεκτονικής, των μεταφορών και της χωροταξίας μπορούμε να μετατρέψουμε τις πόλεις μας και τα αστικά τοπία σε «αστικά οικοσυστήματα» στην πρώτη γραμμή της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής (π.χ. αιφόρες μετακινήσεις, καθαρή ενέργεια και χαμηλή κατανάλωση) και της προσαρμογής στις νέες συνθήκες (π.χ. επιπλέοντα σπίτια, κάθετοι κήποι). Επιπλέον, ο καλύτερος αστικός σχεδιασμός θα βελτιώσει την ποιότητα ζωής, μέσω της δημιουργίας ήσυχων, ασφαλών, καθαρών και πράσινων αστικών περιοχών. Επίσης, θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας, προωθώντας τις νέες τεχνολογίες και την πράσινη αρχιτεκτονική.

Οι αστικές πράσινες υποδομές, αναλόγως της φυσικότητας και της βιοποικιλότητας, της ποικιλομορφίας, του μεγέθους, της μορφής και της κατανομής τους, μπορούν να παρέχουν μια εξαιρετική ποικιλία οικοσυστημικών υπηρεσιών για καλύτερη ποιότητα ζωής και να προσαρμόσουν τις πόλεις στην κλιματική αλλαγή και σε άλλες αλλαγές. Και αυτό επειδή:

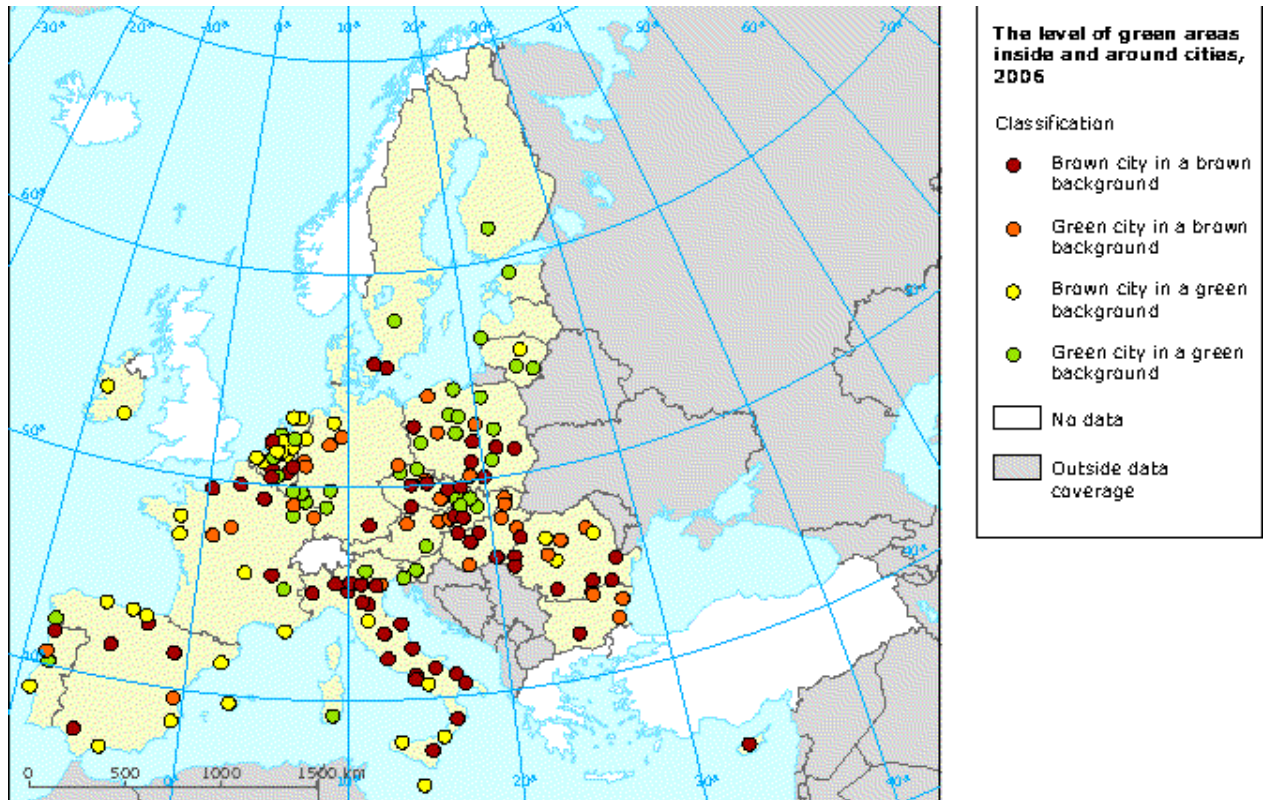
- Ρυθμίζουν το μικροκλίμα, παρέχοντας σκίαση, θερμική μόνωση, υγρασία και προστασία από τους ανέμους.
- Διατηρούν ή αυξάνουν το φιλτράρισμα του αέρα, ενώ παράλληλα μειώνουν τις υψηλές απορροές και τις έντονες πιέσεις στα συστήματα απορροής.
- Βελτιώνουν την ποιότητα του αέρα και μειώνουν την ηχορύπανση.
- Συνδέουν τους κατοίκους με το φυσικό περιβάλλον. Μέσω εμπειριών εκπαίδευσης, δραστηριότητας και ευαισθητοποίησης, οι κάτοικοι μπορούν να συνειδητοποιήσουν τη σημασία των υπηρεσιών που μας παρέχουν τα οικοσυστήματα, όπως η παροχή τροφής ή καθαρού νερού.
- Αναβαθμίζουν την ποιότητα ζωής, σε φυσικό, διανοητικό και κοινωνικό επίπεδο. Παρέχουν δυνατότητες άσκησης και ρίχνουν τα ποσοστά παχυσαρκίας του πληθυσμού. Αυξάνουν τα προσδόκιμα έτη ζωής. Ανακουφίζουν τη διανοητική κόπωση, βελτιώνουν την αρτηριακή πίεση, τη διανοητική συγκέντρωση, τη συναισθηματική ισορροπία. Μειώνουν τα επίπεδα άγχους, θυμού και επιθετικότητας. Ενισχύουν τις κοινωνικές επαφές και τους κοινωνικούς δεσμούς.

Οι **χάρτες** που ακολουθούν είναι από την πρόσφατη έκδοση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος: European Environment Agency (2010). The European environment – State and outlook 2010. Synthesis. Copenhagen.

Χάρτης 1. Ποσοστά πράσινων χώρων μέσα στον πυρήνα πόλεων της Ευρώπης. Είναι φανερό ότι πόλεις με περισσότερο πράσινο απαντούν συχνότερα στην Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη, ενώ πόλεις με ελάχιστο πράσινο είναι πιο συχνές στο Νότο.

Χάρτης 2. Ακόμη και πόλεις με λίγο αστικό πράσινο μπορούν να ισορροπήσουν με περιαστικές πράσινες εκτάσεις – «καφετιές πόλεις σε πράσινη ενδοχώρα». Παραδείγματα μπορούν να εντοπιστούν στη Μάλτα και την Ολλανδία, όπως και σε μέρη της Γαλλίας, Ιταλίας, Πορτογαλίας, Ρουμανίας και Ισπανίας (κίτρινες κουκίδες). Αντιθέτως, πόλεις με αρκετό πράσινο αλλά σε μια ενδοχώρα με έντονη αστική επέκταση ή εντατική γεωργία μπορούν να εντοπιστούν στην Ανατολική Ευρώπη και στη Γερμανία (πορτοκαλί κουκίδες). Ιδιαίτερα προβληματικές είναι οι «καφετιές πόλεις σε καφετί περιβάλλον» που βρίσκονται σε ολόκληρη σχεδόν την Ευρώπη (κόκκινες κουκίδες), με εξαίρεση τη Σκανδιναβία και τις χώρες της Βαλτικής.

Πίνακας με τις πιο ρυπασμένες πόλεις από άποψη μικροσωματιδίων (πρώτη στήλη), όζοντος (δεύτερη στήλη) και διοξειδίου του αζώτου (τρίτη στήλη).

Table 2.1 The 10 most polluted cities for daily PM_{10} , O_3 concentrations and NO_2 annual mean concentration in the urban background, 2008

Number of days of PM_{10} exceedances of EU limit value of $50 \mu g/m^3$ (daily mean)	Number of days of O_3 exceedances of EU target value of $120 \mu g/m^3$ (maximum daily 8 hours mean)	NO_2 annual mean concentrations in $\mu g/m^3$ (the EU limit value is $40 \mu g/m^3$)
Plovdiv, Bulgaria	Turin, Italy	Brescia, Italy
Pleven, Bulgaria	Campobasso, Italy	Turin, Italy
Sofia, Bulgaria	Bologna, Italy	Brasov, Romania
Krakow, Poland	Bergamo, Italy	Modena, Italy
Timisoara, Romania	Athens, Greece	Milan, Italy
Rybnik, Poland	Novara, Italy	Trieste, Italy
Nowy Sacz, Poland	Cremona, Italy	Rome, Italy
Craiova, Romania	Brescia, Italy	Athens, Greece
Zabrze, Poland	Milan, Italy	Padua, Italy
Turin, Italy	Reggio nell Emilia, Italy	Genoa, Italy

Note: Turkish PM_{10} data are not validated and therefore not part of this table reflecting the situation in 2008.

Source: AirBase, 2010.

Στον ενάμιση χρόνο που συμμετέχω στο ευρωκοινοβούλιο έχω καταθέσει πάνω από 10 ερωτήσεις σχετικές με ζητήματα βιοποικιλότητας και δεκάδες άλλες που αφορούν συγκεκριμένα είδη ή προστατευόμενες περιοχές. Αρκετές από αυτές αφορούσαν την Κύπρο και τη Βουλγαρία. Από τις υπόλοιπες, θα ξεχώριζα τέσσερις ως γενικότερου ενδιαφέροντος:

1. «**Οικότοποι και είδη**», 24/7/2009. Στην ερώτηση γινόταν λόγος για το ανησυχητικά υψηλό ποσοστό των οικοτόπων και των ειδών, η κατάσταση των οποίων χαρακτηρίζεται ως «άγνωστη» σε Ελλάδα, Κύπρο, Ισπανία και Πορτογαλία, γεγονός που καταδεικνύει και τη μεγάλη ανεπάρκεια της περιβαλλοντικής πολιτικής που εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις τους. Η Επιτροπή απάντησε ότι «είναι ενήμερη ότι, εκ μέρους της Ισπανίας και της Ελλάδας, καταβάλλονται προσπάθειες βελτίωσης των συστημάτων παρακολούθησης με σκοπό τη σύνταξη εκθέσεων για την κατάσταση διατήρησης όπως απαιτείται από την οδηγία για τα ενδιαίτηματα. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν έχουν διαβιβάσει στην Επιτροπή στοιχεία σχετικά με τις ενέργειες που έχουν αναλάβει».

2. «**Ευρωπαϊκή πολιτική για τους υγρότοπους μικρής κλίμακας και για τους αστικούς υγρότοπους**», 28/1/2010. Σε αυτή την ερώτηση, η οποία άπτεται περισσότερο και με τον τίτλο της σημερινής εκδήλωσης, αναφέραμε ότι ακόμη και οι υγρότοποι μικρής κλίμακας έχουν μεγάλη σημασία για τη βιοποικιλότητα. Πολλοί εξ αυτών βρίσκονται εκτός των ορίων των περιοχών του δικτύου NATURA 2000, αλλά συμβάλλουν ουσιαστικά στην οικολογική συνοχή του. Ωστόσο, κινδυνεύουν από ασύνετες ανθρώπινες ενέργειες, ενώ η κλιματική αλλαγή αναμένεται να επιτείνει την απώλεια και την υποβάθμισή τους. Σε κράτη μέλη όπως η Ελλάδα δεν έχει γίνει ολοκληρωμένη απογραφή και δεν υπάρχουν αποτελεσματικοί μηχανισμοί για την προστασία τους. Επίσης, υγρότοποι που διασώζονται εντός του αστικού ιστού, όπως χείμαρροι, συχνά καταστρέφονται ή υποβαθμίζονται, μέσω καθαρισμού με βαρέα μηχανήματα, καταστροφής της βλάστησης, εγκιβωτισμού, τσιμεντοποίησης ή και υπογειοποίησης, αντί ενδεδειγμένων παρεμβάσεων «πράσινης μηχανικής» και αναβάθμισης της φυσικής βλάστησης. Σύμφωνα με σχετική ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής^[2], η ολοκληρωμένη διαχείριση του αστικού περιβάλλοντος πρέπει να επικεντρωθεί σε πολιτικές βιώσιμης χρήσης γης, με τις οποίες θα μειωθεί η στεγανοποίηση του εδάφους, θα προωθείται η βιοποικιλότητα και θα ευαισθητοποιούνται οι πολίτες.

Στην απάντησή της η Επιτροπή ανέφερε ότι δημοσίευσε τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τα ολοκληρωμένα σχέδια περιβαλλοντικής διαχείρισης και συνέστησε στις τοπικές αρχές να χρησιμοποιούν ολοκληρωμένες προσεγγίσεις προκειμένου να περιοριστούν οι αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της αστικής επέκτασης και να ενισχυθεί η βιοποικιλότητα στις αστικές περιοχές. Η Επιτροπή επεξεργάζεται τη νέα στρατηγική για τη βιοποικιλότητα για την περίοδο που μεσολαβεί μέχρι το 2020. Στο πλαίσιο αυτό, η ανάπτυξη και οι επενδύσεις στην «πράσινη υποδομή»^[3], ιδίως στο 83 % του εδάφους της ΕΕ που βρίσκεται εκτός των προστατευόμενων περιοχών του δικτύου Natura 2000, αποτελούν το αντικείμενο διερεύνησης. Μία τέτοια προσέγγιση περιλαμβάνει την αποκατάσταση των οικοσυστημάτων, στο μέτρο του δυνατού, ώστε να ενισχυθεί η προσαρμοστικότητά τους και να ενισχυθούν στρατηγικής σημασίας υπηρεσίες που παρέχουν, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα τους στόχους της διατήρησης και επιτρέποντας στα κράτη μέλη την προσαρμογή τους στην αλλαγή του κλίματος. Αυτά θα μπορούσαν να αποφέρουν περαιτέρω οφέλη για τους υγρότοπους.

Επίσης, Η Επιτροπή παρακολούθει την πρόοδο της εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας εκ μέρους των κρατών μελών και έλαβε μέτρα όποτε το έκρινε αναγκαίο. Αυτό οδήγησε σε σειρά έναρξης διαδικασιών επί παραβάσει και σε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, όπως στην απόφαση C-239/07 με την οποία καταδικάστηκε η Ελλάδα για

² ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ. 2005. Σχετικά με μια θεματική στρατηγική για το αστικό περιβάλλον. COM (2005)0718 - http://ec.europa.eu/environment/urban/pdf/com_2005_0718_el.pdf

³ «Ως πράσινη υποδομή» νοείται ένα αλληλοδιασυνδεδεμένο δίκτυο φυσικών περιοχών, συμπεριλαμβανομένων γεωργικών γαιών, πράσινων δρομολογίων, υγρότοπων, πάρκων, δασικών πάρκων, αυτόχθονων φυτικών κοινοτήτων και θαλάσσιων περιοχών που ρυθμίζουν με φυσικό τρόπο τις ροές των καταιγίδων, τις θερμοκρασίες, τους κινδύνους πλημμυρών και την ποιότητα των υδάτων, του ατμοσφαιρικού αέρα και των οικοσυστημάτων.

ανεπαρκή προστασία των ΖΕΠ (ζωνών ειδικής προστασίας) [4], ορισμένες εκ των οποίων είναι υγράτοποι, ενώ άλλες προστατεύονται στο πλαίσιο της σύμβασης Ramsar. Επίσης η Επιτροπή παρέσχε ορισμένες ευκαιρίες στο πλαίσιο του κανονισμού LIFE για καινοτόμα έργα και για έργα επίδειξης με στόχο την αποκατάσταση μικρής κλίμακας υδροτόπων και αστικών υδροτόπων, όπως είναι το έργο Gallecs (LIFE02 ENV/E/000200) στη Βαρκελώνη και το έργο Living River Liesing (LIFE02 ENV/A/000282) στη Βιέννη.

3. «**Κόκκινος συναγερμός για τα ζώα και τη βιοποικιλότητα της Ελλάδας**», 1/2/2010. Αναφερόμασταν στο μεγάλο ποσοστό των σπονδυλόζων της Ελλάδας και περισσότερο από τα μισά ασπόνδυλα είδη, για τα οποία υπάρχουν επαρκή επιστημονικά δεδομένα, τα οποία βρίσκονται υπό απειλή. Αυτό προκύπτει από το Κόκκινο Βιβλίο των Απειλούμενων Ζώων της Ελλάδας, όπως επικαιροποιήθηκε πρόσφατα. Σε αυτό το πλαίσιο ρωτήθηκε η Επιτροπή για το αν η Ελλάδα έχει εκπληρώσει τις σχετικές υποχρεώσεις της.

Η Επιτροπή απάντησε ότι η Ελλάδα δημοσίευσε στις αρχές του 2009 το οικείο προσχέδιο εθνικής στρατηγικής για τη Βιοποικιλότητα, το οποίο σύντομα θα οριστικοποιηθεί και θα συνοδευθεί από σχέδιο δράσης για την εφαρμογή του. Επίσης, η Ελλάδα υπέβαλε τρεις σχετικές εθνικές εκθέσεις και θεματικές εκθέσεις για τα δασικά οικοσυστήματα (2001) και για τα ξένα και τα χωροκατακτητικά είδη (2000). Αντίθετα, η Ελλάδα δεν έχει ακόμη υποβάλει την ετήσια έκθεσή της για το 2010 σχετικά με την εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης της ΕΕ (2006) για τη Βιοποικιλότητα. Τέλος, επισημάνθηκε ότι δεν έχουν οριστικοποιηθεί όλοι οι δείκτες που απαιτούνται για την παρακολούθηση της βιοποικιλότητας.

4. «**Αποτελεσματικότητα των ευρωπαϊκών πολιτικών για τη βιοποικιλότητα**», 18/6/2010. Εδώ αναφερόμασταν στο στόχο για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας στην ΕΕ μέχρι το 2010, ο οποίος δεν εκπληρώθηκε. Σε πρόσφατη ανακοίνωση της Επιτροπής παρουσιάζονται διάφορες εναλλακτικές επιλογές όσον αφορά το όραμα και τον στόχο της ΕΕ για μετά το 2010. Ρωτήσαμε την Επιτροπή: α) Ποιες είναι οι εκτιμήσεις της για τους λόγους που οδήγησαν στην αποτυχία; β) Τι θα κάνει ώστε να διασφαλίσει ότι οι νέοι στόχοι για το 2020 και το 2050 θα επιτευχθούν και δε θα οδηγήσουν σε παρόμοια αποτυχία; γ) Σκοπεύει να προτείνει αύξηση του προϋπολογισμού για την προστασία της βιοποικιλότητας, που αντιπροσωπεύει αυτή τη στιγμή μόνο το 0,2 % του προϋπολογισμού της ΕΕ; δ) Υπάρχουν σχέδια για χρηματοδότηση και θεσμοθέτηση περισσότερων θαλάσσιων περιοχών Natura 2000;

Η Επιτροπή απάντησε ότι καθώς οι συζητήσεις για τις μελλοντικές δημοσιονομικές προοπτικές της ΕΕ βρίσκονται σε εξέλιξη, δεν είναι επί του παρόντος σε θέση να απαντήσει στην ερώτηση κατά πόσον θα δοθεί προτεραιότητα στις επενδύσεις που αφορούν τη βιοποικιλότητα. Σύμφωνα όμως με τον στόχο για τη βιοποικιλότητα το 2020, ο οποίος εγκρίθηκε τον Μάρτιο από το Συμβούλιο και υποστηρίχθηκε από τους 27 αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ, η ΕΕ δεσμεύεται να ανασχέσει την απώλεια βιοποικιλότητας και την υποβάθμιση των οικοσυστημικών υπηρεσιών στην ΕΕ μέχρι το 2020, να τις αποκαταστήσει στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό και, ταυτόχρονα, να συμβάλει περισσότερο στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο. Πρόκειται για φιλόδοξο στόχο, για την υλοποίηση του οποίου θα απαιτηθούν σημαντικές επενδύσεις. Στα συμπεράσματά του Μαρτίου 2010 το Συμβούλιο επεσήμανε επίσης ότι η ανεπαρκής χρηματοδότηση αποτελεί ένα από τα κυριότερα αίτια που δεν επιτεύχθηκε ο στόχος του 2010 από την ΕΕ. Ακολούθως αναφέρει στοιχεία για την ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας στις τομεακές πολιτικές.

Όλα τα παραπάνω σκιαγραφούν ένα περίγραμμα των ευρωπαϊκών πολιτικών για τη βιοποικιλότητα, αλλά και πιο συγκεκριμένα για την αστική βιοποικιλότητα, όπως προκύπτει από την εξειδικευμένη ερώτηση που κάναμε. Όλα αυτά, επίσης, είχαμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε κατά τη Διεθνή Ημερίδα με θέμα: "Προστασία βιοποικιλότητας και βιώσιμες τοπικές οικονομίες: ο ρόλος του δικτύου NATURA 2000" που φιλοξενήσαμε στις 29/9/2010, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες, με καλεσμένους από την Ελλάδα και κυρίως από Περιβαλλοντικές Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, αλλά και με αξιωματούχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εκπροσώπους διεθνών Περιβαλλοντικών Οργανώσεων.

⁴<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=fr&Submit=Rechercher&alldocs=alldocs&docj=docj&docop=docop&docor=docor&docjo=docjo&numaff=C-293/07&datefs=&datefe=&nomusuel=&domaine=&mots=&resmax=100>

Ας μου επιτραπεί να τελειώσω με δυο λόγια για το **Σείχ Σου**, το περιαστικό δάσος της Θεσσαλονίκης, για το οποίο είναι γνωστοί οι αγώνες που έχουμε δώσει. Πρόσφατα ολοκληρώθηκε και παρουσιάστηκε από τον Οργανισμό Ρυθμιστικού ένα πρόγραμμα LIFE με σκοπό την προστασία και αναβάθμιση του δάσους. Ήταν μια παλιά πρόταση που θυμάμαι ότι είχε αρχίσει να συζητιέται στο Νομαρχιακό Συμβούλιο μερικούς μήνες μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 1997. Από τότε είχαμε ασκήσει κριτική σε πολλές τεχνικές υπο-προτάσεις, όπως για παράδειγμα τα μεγάλα τσιμεντένια φράγματα. Είναι φανερό ότι η δική μας οπτική καθορίζεται από μια οικολογική προσέγγιση, που θέτει και συγκεκριμένους διαχειριστικούς **στόχους** για το δάσος:

- Αύξηση της φυσικότητάς του, ώστε να πάψει να αποτελεί μια μονοκαλλιέργεια τραχείας πεύκης και να αρχίσει να προσεγγίζει τα ιστορικά χαρακτηριστικά των δρυοδασών της περιοχής,

- Άρση της απομόνωσής του και της σταδιακής μετατροπής του σε ένα ενδοαστικό πάρκο, μέσω της σύνδεσής του με τα γειτονικά δασικά οικοσυστήματα του Χορτιάτη, του Κουρί στο Ασβεστοχώρι και του Φιλύρου,

- Προέκτασή του μέσα στην πόλη, αντί για συρρίκνωσή του από την επέκταση της πόλης, με αναβάθμιση των διαδρομών των ρεμάτων.

Γι' αυτά θα ακούσετε πιθανότατα και άλλους ομιλητές, καθώς αποτελούν πάγια αιτήματα του οικολογικού και περιβαλλοντικού κινήματος της πόλης μας. Ωστόσο, θα ήμασταν άδικοι νομίζω, αν δεν αναγνωρίζαμε ότι αυτό το πρόγραμμα ήταν ένα βήμα, ίσως αδέξιο κάπως, για την καλύτερη προστασία του δάσους και κυρίως για την κατοχύρωσή του από τις όποιες επιβουλές επιδιώκουν την οικοδόμηση μεγάλου μέρους του. Ελπίζουμε ότι και με τη δική μας πίεση θα δούμε το δικό μας όραμα για το δάσος αυτό να γίνεται πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ